

af det oprindelige Budget, som her har fundet Sted, for en væsentlig Del kan skyldes de stedfundne store Prisstigninger, men Forskellen mellem Budget og Regnskab er jo saa overordentlig stor, og de Beløb, det drejer sig om, er saa betydelige, at det var meget ønskeligt at faa Klarhed paa, hvordan det virkelig forholder sig. Statsrevisorerne henleder med Føje gentagende Rigsdagens Opmærksomhed paa Sagen, og Udvalget vilde finde det naturligt, om den højtærede Minister heraf tog Anledning til at underkaste de to Færgers Bygningshistorie en nøjere Undersøgelse, saaledes at Rigsdagen kan faa Klarhed paa, hvorledes Sagen virkelig stiller sig. Hvad Orlogsværftet angaar, er der allerede nedsat en Kommission, og det er jo muligt, at denne Kommission kunde bringe dette Spørgsmaal paa det rene. For Udvalget er det af ganske underordnet Betydning, enten Undersøgelsen sker under den ene eller under den anden Form, naar vi blot kommer til et Resultat, som tydeligt og bestemt viser os, hvorledes Sagen ligger.

Fremdeles har Statsrevisorerne, som det omtales i Udvalgets Betænkning, Side 5, anket over, at visse Afskrivninger under Postvæsenet var for smaa. Postvæsenet har kun afskrevet 2 pCt. aarlig paa sine Rekvisitter og har paa Færgestedernes Anlæg endog kun afskrevet 1 pCt. aarlig. For enhver, der har haft at gøre med større Regnskaber, navnlig med kommunale Regnskaber, og det er der jo mange ærede Medlemmer i dette høje Ting, der har, vil det vist være klart, at de Afskrivninger, der her er foretaget af Postvæsenet, er smaa, for smaa, og at det meget let vil ske, at de paagældende Aktiver er slidt op eller blevet ubrugbare, utidssvarende, længe inden man har faaet dem afskrevet. Spørgsmaalet er derfor med Føje rejst af Statsrevisorerne, og for Rekvisitternes Vedkommende er Sagen ogsaa ordnet, idet Ministeriet efter vedkommende Hovedrevisors Indstilling har bestemt, at Afskrivningen skal forhøjes fra 2 pCt. aarlig til 5 pCt. aarlig. Derimod ses det ikke, at en tilsvarende Forhøjelse af Afskrivningen har fundet Sted med Hensyn til Færgestedernes Anlæg, men Udvalget henstiller til Overvejelse, om det ikke er rigtigt ogsaa her at foretage en Forhøjelse.

I Udvalgets Betænkning, Side 6, oplyses det dernæst, at Statsrevisorerne har anket over, at en Række Anlæg, som er bevilget her paa Rigsdagen, senere er blevet stillet i Bero, uden at Rigsdagen har

faaet noget at vide derom, eller i alt Fald uden at Rigsdagen har faaet Lejlighed til at tage Bestemmelse om, hvorvidt man ønskede Bevillingen fastholdt, eller man var enig i, at de paagældende Arbejder udsattes. Naar der er Tale om mindre betydelige Arbejder, gaar jeg efter Statsrevisorernes Udtalelser ud fra, at saa vil de ikke lægge videre Vægt paa dette. Men naar der er Spørgsmaal om større Summer, er Statsrevisorerne meget bestemt af den Mening, at naar et bevilget Anlæg stilles i Bero, bør der i den Anledning ske Henvendelse til Rigsdagen. Udvalget er med Statsrevisorerne enig i, at dette ogsaa er det konstitutionelt rigtige. Men jeg vil for mit Vedkommende sige, at jeg gerne vil erkende, at det nu og da kan være saaledes, at en Henvendelse til Rigsdagen bliver vanskelig, det kan være, at man udsætter Arbejdet paa saa sent et Tidspunkt i Forhold til Rigsdagens Virksomhed, at der ikke let vil være Lejlighed til en Henvendelse til Rigsdagen, og maaske ogsaa andre Forhold kan gøre sig gældende. Men som Hovedregel er det utvivlsomt rigtigt at følge den Grundsætning, som Statsrevisorerne stærkt hævder, nemlig at naar større Anlæg, der er bevilget her i Rigsdagen, stilles i Bero, bør der i den Anledning finde ny Henvendelse Sted til Rigsdagen. Dette henstilles derfor ogsaa til den højtærede Ministers Overvejelse.

Det fremhæves i Udvalgets Betænkning, Side 10, at Statsrevisorerne paa ny har gjort opmærksom paa, at der er adskillige Statsinstitutioner, hvis Regnskaber ikke behandles af nogen overordnet Revision. Statsrevisorerne finder dette utilfredsstillende og henstiller, at det fremtidig bliver ordnet saaledes, at ogsaa disse Institutioners Regnskaber behandles enten af Revisionsdepartementet eller et Hovedrevisorat. Udvalget slutter sig ogsaa her til Statsrevisorernes Bemærkning.

Under Hensyn til de Bemærkninger, jeg nu har tilladt mig at fremsætte, og under Hensyn til Udvalgets Henstilling skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale det høje Ting at slutte sig til Statsrevisorernes Indstilling, hvorefter Statsregnskabet for Finansaaret 1920—21 godkendes.

Imidlertid er jo Forholdet det, at der sammen med Statsregnskabet tilstilles Revisorerne Regnskaber for forskellige Institutioner, der ikke er egentlige Statsinstitutioner, men virker med Statsstøtte og under Statskontrol. Statsrevisorerne har gennemgaaet disse Regnskaber, og de